

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 46.

Indult Bétsből, Pénteken, Június' 10-dikén, 1831.

B é t s .

Ó Ts. K. Felsége méltóztatott Nyitra Vármegye rendes Orvosa Biacsovsky János Úr abbéli érdemeinek megjutalmaztatására, mellyeket Valaska Béla nevű helységben a' kiütött ragadó nyavalyának gyógyítása által szerzett, ötet a' közép nagyságú pántlikáról függő érdem arany emlék pénzél, Pantocsek József Patikariust pedig, hasonlóképpen pántlikáról függő kis arany emlék pénzél megtisztelni. Továbbá ugyan ezen tekintetből a' helységnek igen érdemes Plebánusát Csernohovszky János Esperest Urát a' Biersi Sz. Mária Apát-ságban betsületbeli Apáturrá kegyelmesen kinevezni. Valamint kegyelmesen azt is parantsolni, hogy Kárdinális Hertzeg Primás Rudnay Sándor Ó Eminenziájának, azon jóltévő bőkezű adakozásán, mellyel a' szükségét 's nyomorúságot szenvedő szegény lakosokat segítette Ó Felségének különös tetszése kijelentessék, és mind azok a' Vármegyebeli Tisztek, kik ezen alkalmatossággal magokat a' segítségben buzgó fáradozásaik által megkülömböztették érdemeik szerint Ó Felsége Nevében megdíjértessenek.

Arva Vármegyéig kiterjesztetelt; úgy látszik, ezen részről minden veszedelem tovább hathatása el vagyon gátolva. Galitziát Magyar és Erdély Országoktól magas havasok választják ugyan el, de azért a' katona Kordon ott is felállítatott, hogy a' ragadó nyavalya behatása elzárattassék.

Más részről itt Bétsben a' közép-ponti Udvari Biztosság az egészség fentartására minden szükséges rendeléseket megtett, különösen arra nézve, hogy veszteglő intézetek állíttassanak, a' bejövő levelek megfüstöltessenek, hogy Orvosok a' seregedelemre mindenütt készen legyenek 's a' hova szükséges egybe küldethessenek. Ezek az intézetek Slezsiában, Morvában, Magyar és Erdély Országban minden kitelhető gondossággal elrendeltettek.

Egyébaránt pedig Ó Felsége alyai gondoskodásból Galitziában, az egészség fentartására ügyelő Biztosságra mind kész pénzél, mind eleséget elegendőt bízott a' végre, hogy a' szűkölködők segítettessenek, és az élelembeli szükség miatt, a' ragadó nyavalyának áldozati ne legyenek.

T ö r ö k O r s z á g .

Minckutánna a' Galitziai Ts. K. Biztosság gondoskodása által a' Cholera nyavalya eltávoztatására felállítatott Kordon Burkus Ország határától egészen

Konstántzinápoly Máj. 10-kén. A' Porta tüzzel vassal rajta volt, hogy hadi erejét öszveszedvén az Albániában és Boszniában kiütött veszed-

lemmel fenyegető zendülést elnyomja 's ebben szerentsesen boldogult is. Apr. 21-dikén a' Nagy Vezér öt Basának egyesített hadait verte meg Perlepénél, a' hol a' pártosok közül négy ezer maradt a' tsatahelyen. Egynehány nappal azután ismét szerentsét próbáltak a' pártos Basák Tikves-nél, de ott is megverettetek. Végre Máj. 5-dikén a' Skutari Basa Perlepe és Köprili között egy szoros paszszusnál igen jó helyre véén magát újra ütköztetett próbált; de a' mellyben sok ezer Albanusokat holtakban 's fogságba estekben elvesztvén, és népe szélyelverettetvén, maga is kevés embe-reiveltsak futás által szabadúlhatott meg. Ezen fényes győzelemnek leírását a' Porta hivatalos tudósításban környülál-lásosan kiadatta.

Őszveszövetkezésben volt a' Skutari Basával Ali Bei is, a' ki mintegy 8 ezer emberrel már Sophia városáig előnyomult és ezt körül kerítette. A' lakosok kiűtöttek táborára, de visszaverttek, 's ekkor parantsolta a' Bei seregének, hogy a' városba rontsanak be, a' mi Apr. 23-dikén meg is lett, a' midőn azt is megengedte katonáinak hogy a' város piatzain a' boltokat két napig rabolhatják. A' Porta eleinte keveset ügyelt ezen Pártos Beire, de már most ellene küldötte ennek is a' volt Nagy Vezért Izzedt-Mehmed Basát a' ki Várnát olly vitézül oltalmazta volt. Most hát reménylik, hogy a' Skutari Basa meggyőzöttetése után, ezt még könnyebben meg lehet fenyeitni.

A' Török hajóssereg, melly 3 línea-hajóból, 6 fregátból, 8 Korvet-ből 's a' t. áll, kiindult a' Bosporusból. Ez a' végre küldetett a' tengerre, hogy a' Skutari Basának kikötő helyeit elkerítse és zárva tartsa.

A' Zágrábi Ujságlevél közli, hogy a' Boszniai pártos Kapitányok megindították a' seregeiket Máj. 17-dikén, hogy magokat a' Skutari Basával vagy Ali Bejel öszvetsatolják. Szervián akartak keresztül menni, de Milos Hertzeg tudokra adatta, hogy azt a' Porta eránt tartozó hűségének gyanúba ejtése nélkül meg nem engedheti; szükséges eleséget mindazáltal a' seregek számára Szerviában vásároltatni és onnan kivetetni megenged. E' szerént a' pártosok a' Drina mellett mennek le Visográd felé. A' mint hallani, Török Horvát Országban a' Kapitányok nem állottak a' pártosokhoz.

B r a s i l i a.

Rio Janeiro Mart. 17-kén. A' fő város a' napokban sokszoros rendellen-ségeknek néző helye vala, mellyek a' Foederistáknak (vagy Republikanistáknak) munkájából és mesterkedéseiből történtek. — T. i. midőn a' Tsászár a' bán-nyász-kerületeknek meglátogatásából Mart. 11-kén visszatérne, az előkelő kereskedők (többnyire Portugallusok) nagy készüléteket tettek fogadására, nevezetesen tűzijátékok, közönséges kivilágosítást 's a' t. akartak örömöknek jelentésére adni, és a' többi lakosokat erőltették a' részvételre. Az alsóbb rendű Brasiliaiak, kiváltképpen a' Mulattok ezt az erőltetést nagyon rossz neven vették, és a' tűzijátékos állásokat 's egyéb készüléteket kezdték elbontani és lerontani; a' mit a' kereskedők midőn nem akarnának megengedni, veszekedés és puskázás eredt a' két fél között, 's néhányan halva maradtak. A' katonaság nem elegyíté magát a' veszekedésbe, ott kivéven, a' hol a' katona örnek szomszéd-ságában esett. Ez a' veszekedés a' következő két vagy három nap kissébb nagyobb tüzzel, mindég megújult míg

nem a' Tsászárr — ki a' fő városban közel fekvő St. Cris to va o kastélyban mulatott megérkezése oltá — 15-dikben Rio-ba pompás bájöveletét tartaná. Számtalan sokaságú nép fogadta a' Tsászárt „Eljen a' Constitutionalis Tsászárr!” kiáltással. Estve a' város ki volt világosítva; rendtelenség legkisebb sem esett. Azomban a' feljebbi napok történeteinek nyomozása elkezdődött, és a' főbb tisztek's tisztviselők között néhányan elfogattak. Ez a' körülállás a' dolgot fontosá teszi, mivel onnét azt következtetik, hogy a' rendtelenségek szerzőinek főbb rangú személyeknek kellett lenni. Az is igaz, hogy némely Brasiliai Ujságlevelek mindent elkövetnek a' nép alsó rendének felizgatására. Azonközben valami nyugtalan jövődőtől nints mit félni, mivel a' Tsászárr pártja sokkal erősebb.

A' Bányászkerületek lakosihoz a' Tsászárr midőn nálók mulatna, egy Proclamatiot botsátott ki, mellyben a' többek között a' következő hely fordul elő: „Vagyon egy nyugtalan felekezet, melly használván a' körülállásokat, mellyek tsak Frantzia Országot illetik, az En sérthetetlen és felkent személyem ellen és az Igazgatás ellen intézett sértő beszédjével törekszik Titeket eltsábítani, olly tzélből, hogy Brasiliában mindent felforgatván, az országot gyászszal héttöltse, ön magának pedig tisztségeket szerezzen és boszszúját 's személyes indulatjait az Ország jóllétének kárával kilégitse. Tartozkodás nélkül ír és kiáltoz a' néphez, tzéljának gonoszságát Alaptörvényünknek 114 dik tzikkelyével palástolván. De ez a' tzikk. az alaptörvénynek megváltoztatását meg nem engedii... Brasiliaiak! Ne hagyjátok magatokat eltsábittatni.“

Frantzia Ország.

Páris Maj. 24-kén. Egy kir. rendelés két új tengeri regementeket paran-

tsol felállittatni, 1-ső és 2 dik hajós-regement név alatt. A' forma ruha ezeknél éppen olyan lesz mint a' linea-gyalogregementeknél, azzal az egy külömb-séggel, hogy gombjaiken a' Regement számja mellett egy vasmatska is lesz.

Az Orvosi Akademia Maj. 19 iki Ülé-sében hat Orvosokat és három seb-Orvosokat kinevezett mint Biztosokat a' Cholera nyavalyának megszemlélésére és vizgálására mind Orosz mind Lengyel Országban. Az Orvosok: Boudard, Cloquet, Gerardin, Londe; Delmas és Sondras Urak. A' Seb-Orvosok: Gaymard, Duble és Alibert Urak. — Ezek között Gaymard Ur a' földett már egyszer körül utazta; Gerardin Ur a' Sárga hideget Uj-Orleansban szemlélte; Cloquet Ur úgy is mint Orvos úgy is mint Természet vizsgáló esméretes.

Toulonból Maj. 16-karól írják, hogy Joinville Hertzeg az Artemise nevű fregátra felment, és akkor estve megszűntek úgy bánni vele mint királyfival, hanem ez napságtól fogva tsak úgy nézik mint második rangú hajós kadétot. A' hertzegnek első útja Genuaba, Livornoba, Nápolyba, Palermoba, Triestbe, Tunisba, és Algirba mégyen.

Páris Maj. 27-kén. A' Király 25-dikben Amiensben volt, hol a' Nemzetigárdát és az ott fekvő linea-katonaságot megmustrálta.

A' nyugoti megyékben, hová General Bonnet a' rendnek és tsendnek helyreállítására rendkívülvaló hatalommal elküldtetett, a' kiütött rendtelkedés nem valami nagy és felelmes. Az egész lármát az úgy nevezett Chouanok*) okozzák, kik apró tsapatokban

*) Chouan 1) így nevezették a' Frantzia revolutio idejében átaljában a' Royalista Insurgensek a' Loire két partjain 2) kü-

és fegyveresen feljebb alább koborolnak. De ezt a' mostani Vendei háborgást a' régiakkal, vagy tsak az 1815 ikivel is, egybe tenni nem lehet; mert most magok a' polgárok részt nem vesznek a' rendetlenkedésben, és tsak a' Chouanbandák garázdálkodnak, kik közt az a' hír vagyon elhintve, hogy Marsal Bourmont hozzájuk fog jöni, őket vezérlelni. Moutiersben a' Chouanoknak egyik legvakmerőbb vezérjek (Berangernevű) elfogatott. —

Német alföldi Királyság.

A' Nemzeti Gyűlésnek Maj. 25-iki Ülésében Lebeau Ur két levelet közölt a' házzal, mellyek közzül egyikben Frantzia Követ General Belliard írja néki, hogy a' Londoni Conferentzia megegyezik benne, hogy a' Luxemburgi Nagyhertzege Belgiumi légyen, bizonyos kárpottalással megváltva; másikkban Abercromby Ur (Nagy Britanniái Követ) kéri, hogy a' Minister küldje meg néki a' Belga zászlónak hiteles rajzát minél hamarébb, hogy a' Belga hajók az Anglus kikötőkbe bébottsáttathassanak.

Antverpiában a' béke helyre állott a' fellegráiban fekvő Hollandus őrizet és a' városban fekvő Belga katonaság között. A' Belgák felhagytak a' várat

lönösen pedig a' Bretagneból való. — A' név eredetét némellyek egy Chouan nevű Kovástól hozzák le, ki mint Royalista legelőször ragadt fegyvert fiaival együtt; mások a' Chat-huant (Éjjeli bagoly) tsúfnevéből a' tiltott portékákat ki's belopó tolvaj kereskedőknek és orgazdákknak, kik későbbben a' felkölt Royalisták mellé állottak, és rólok a' tsúfos. név azokra is elragadt.

fenyegető futósántzoknak ásásával, és a' Hollandusok elhagyván a' Sz. Lőrintz bástyáját viszsza tettek a' várba. Minden a' régi lábön marad.

Namur Maj. 25 kán. Szomorú dolog történt tegnap nálunk. Itten t. i. Őrizetűl Uhlanusok; gyalogok, és Őnkéntesek fekszenek, még pedig mindnyájan együtt egy kaszárnyában, minthogy nekünk annál az egynél több nints. Tegnapeste 8 és 10 óra között az Uhlanusok és Őnkéntesek között egy kotsmában perlekedés és veszekedés támadt. Hazamenvén a' kaszárnyában az Őnkéntesek tüzet adtak az Uhlanusokra. Későbbben a' gyalogok is részt vettek a' hartzban, egyik rész az Uhlanusok mellett, másik az Őnkéntesek mellett. A' pattantyusok az Uhlanusok mellé állottak. Azonközben nagy marsot vernek a' városban, és a' polgár gárda elősiet ágyúkkal. Egész hajnali 1 óráig szóltak a' puskák; a' dolog nagyon komoly leve. Az önkéntesek kivont kardal üldözték ellenkezőiket. A' polgárgárda, minekutánna felszóllításai nem használtak, ágyútüzet adott reájok, 's a' garázda veszekedésnek vele véget vetet. Az elestek számát még nem tudjuk. Az Uhlanusok közzül 2 tiszt és 15 ember halálosan megsebesített. Az Őnkéntesek mindnyájan fogva vannak. Adig, míg a' Regens parantsolati Brüsszelből megérkezének, az egész Őrizet tisztjeivel együtt árestomot kapott a' kaszárnyában. General Mellinet (az Őnkénteseknek vezére) mint fogoly őrizetik. Egész éjjel virradtig vertek a' nagy marsot a' város útszáin, az egész polgári gárda talpon volt. Á' tsend most már helyre állott ugyan, de a' városalig tud magához jöni az ijjedésből.

Lengyelország.

(Folytatása az Igazgatósékhöz Gener. Skrzynecskitől Modzie faluból)

Máj. 25 kán írott tudósításnak), „Míg a' tábor ekképpen az ellenséget a' Bug és Narev vizei között a' közép országúton hátra üzte, az alatt Gener. Lubjenski sietve nyomult Nur felé, hogy ezt a' várost és az ottani hidat (a' Bug vizén) elfoglalja és a' legrövidebb utat, mellyen Feldm. Diebits előnkbe kerülhet vala; minden esetre elvágassa. — 17-ikben tovább ment a' tábor Lomza felé; az Orosz testörző seregek apró tsatázás közben mindenütt hátravonták magokat; Ostrolenka városát Gen. Dembinski elfoglalta; Gen. Gielgud odébb nyomult Miaszkovnak, és 20-dikban reggel megvette, hol fegyverrel, hadiszerekkel és eleséggel rakott tárat találtunk, 1000-nél több hátrahagyott sebessékekkel és betegekkel, de a' kik mellől az Oroszok minden Orvosokat és gyógy-szereket elvittek. Midőn a' miénk a' városba bémennének, a' szép hidakat, 11 eleséges szekerekkel együtt, mellyeket az Oroszok sietekben nem vihettek el magokkal, égve találtak. — Az alatt míg Lomza városát Gen. Gielgud elfoglalná, én a' fő erővel Gac felé nyomultam, hogy a' Tykoczinnak hátráló Orosz seregeknek útját elvágassam, vagy ütközetre kényszerítsem. De az ellenség olly nagy sietséggel futott, hogy alig tudta előseregünk 20-ikban estve az Orosz utó-sereget Kolumya falunál elérni, hol az magát az ott fekvő és Ruthi faluig nyúló erdőben, késő alkonyodásig oltalmazta, 's éjjelre kelve odébb sietett Tykoczinnba. — 21-ikben Oberst. Langerman 300 embert az első vadászgyalog regimentből magához vévén, a' Tykoczini keskeny hidat (a' Narev vizén) és az után az egész töltött gátott (a' város alatt) az Oroszoktól elvette. A' hartzekkor nap a' Litvániai földön végződött.

— Míg ezek a' tábornál történnének, az alatt Gen. Lubjenski Nurban szemmel tartotta Feldm. Diebitsnek Siedlice mellett fekvő táborát, és több felé apró tsapatokat kiküldözvén, Branskban és Ciechanowiecban az orosz éléstárat elfoglalta, és 200-nál több foglyokat fogott. — Ezek szerint a' tábor az Orosz testörző seregeket, sokkal kisebb erővel mint az övéké, 10 nap alatt az Ország határának kivüle kinyomta, 600 embert közzülök elfogott (kik között Oberst. Schanhorst, Mihály Nagyherczegnek Adjutánsa és több más főbb tisztek) a' Lomzában talált sebessékek és betegek kivül. A' mellett számos rakott tárat, 's mindenféle hadiszerek és pogyászok jutottak kezünkbe. Egyik legnagyobb nyereségünk továbbá a' Lomzai erősségnek elfoglalása, mellyet az ellenség nagy munkával és fáradtsággal készített és most a' nélkül, hogy védelmezné, nekünk hagyott. A' testörző seregek hogy elkerülhették a' megverettetést, tsupán ennek a' sietségnek köszönhetik, mellyel elfutottak; de meg kell esmérnünk, hogy az apró tsatázásokban néhol néhol vitézül hartzolt az ellenséges gyalogság. — A' nemzeti tábornak ezen mozdulati némelly kerületeket az ellenségtől megszabadítottak; 's az Orosz fővezért kényszerítették; hogy főerejével a' Bug vizén hátramenjen; és végre közösülest nyitottak a' régi lengyel tartományokhoz és lehetségessé tévék a' segítségküldést nekik. Az az öröm mellyel bennünket a' nép fogad, leírhatatlan. Nem tsak a' mostani királyságnak határán belől, hanem, Litvániában is, a' polgárok és parasztok világos jeleit adják részvételeknek a' köz Hazáeránt, és buzgó kívánságoknak ügyünk jó kimenetele eránt. (Itt következik a' tiszteknek és katonáknak megnevezése,

kik magókat az ellenségnek üzésében és a' vele tartott tsatákban megkülömböztették.)

Ostrolenka Máj. 28. dikán. Az Orosz főhadi szállásról. — Feldmarsal Gróf Diebits megértvén, hogy Gen. Skrzyncki a' testörző seregekre ütött és Lomza felé jár, azonnal eltökéllette magában, hogy hadi erejének legnagyobb részével a' Bug vizén átszálljon és eleibe menjen. Mellyre nézve, minekutánna abban a' fekvésben, hol eddig az orosz tábor feküdt, a' Rostrzyn vize mellett Gen. Gróf II Pahlen seregét ott hagyta és annak erősségére Brzescből Gen. Rosen seregét előparantsolta, 20 ikban éjjel az 1-ső gyalogsereggel (Gróf I Pahlen alatt) a' gránátéros sereggel (Shakofskoi alatt) és a' lovas sereggel (Gróf Witt alatt) megindult Sokolov felé, hol az elősereg a' Bug vizén mindjárt általiment. Maga a' Feldmarsal, Granna mellett keresztül szállván, Ciechanowiec és Wysoki felé vette útját; ellenben Gróf Witt 15 gránátéros bataillonnal és 36 Eskadron lovassággal Nurba küldetett Gen. Lubinski ellen, ki ott mintegy 10,000 emberrel feküdt. Gen. Witt 22-ikben megtámadta Lubinski seregét és kemény hartz után hátrálni kényszerítette Czyzevo felé. Az ellenség itt többet vesztett 1000 embernél elestekben és foglyokban, azonkívül elvesztette 4 ágyúját 4 hadiszeres szekerekkel. — Az orosz nagy tábornak gyors közelítése hátrálásra kényszeríté a' lengyel fővezért a' Narev vize felé. Az orosz testörző seregek vissza fordulván, mindenütt nyomban követték. 25-ikben a' Feldmarsal főhadiszállása Szumovóban volt, és a' testörzők egyesültek a' táborral. — Abban a' pillantásban, midőn a' tábor 25 ikben délben Szumovónál meg-

szállana, több felőlről azt az egyező tudósítást kapja a' Feldmarsal, hogy Skrzyncki egy erős sereget állítván ki Pyski falu alá, annak oltalma alatt Ostrolenkánál megakarja nyerni az általmenetelt táborának. Ekkor a' Feldmarsal elhatározza magában, hogy az ellenségre késedelem nélkül reámenjen minden erejével, és kurta pihenés után katonáit — kiknek e' szerént akkor nap hetedfél német mföldet kellett marsolni — Pyski felé megindította. Közel e' faluhoz az ellenséges utó-sereggel szembeszállott az orosz elősereg, és a' hartz éjjeli 10 órakor végződött a' Lengyeleknek hátra vonulásával. A' foglyoknak vallomása és az elő-öröknek jelentése kétségen kívül valóvá tették, hogy Gen. Skrzyncki 40,000 emberrel áll Ostrolenka mellett, és ezta' fontos helyet, a' Narev hídjával együtt az Orosz tábornak engedni egy átálaban nem akarja. A' Feldmarsal egyszeriben kiadta a' rendeléseket a' más napi megtámadásra. 26-ikban hajnalban 3 órakor megindult az Orosz tábor, és Trostzyn mellől a' lengyeleket hátraverte Ostrolenkába. Ezt a' várost megátalkodott keménységgel védelmezték a' lengyelek, hogy időt nyerhessenek a' Narev vizén általmenni. Kiváltképpen kemény volt az ellentállás a' (Város alatt egy dombon fekvő) Bernhardinus Klastromból, és annak udvarából, mellyet 4 Bataillon 12 ágyúkkal oltalmazott. A' megtámadást ez ellen a' pont ellen Hertzeg Gortsakoff vezérlette az 5-dik karabélyos és az Astrakáni gránátéros regementekkel; és azt véres hartz után, melly alatt a' városnak nagy részét gránátjaink felgyújtották, az Orosz gránátérosoknak 3-ik Osztályja el is foglalta. A' Feldmarsal ekkor minden igyekezetét arra fordította, hogy a' hidat az ellenségtől, ki azt lerontani akarni látszott, megmen-

ise és akképpen az áltljárásnak Ura maradjon. A' gránátéros regementek elfoglalták a' hidat, ellent nem állván az ellenséges kartátsoknak rettenetes tüze, melly a' hidat egész hosszában lőtte, és két ágyúkat elnyertek. A' lengyelek hasonló jeles vitézséggel négyszerűjították meg egymás után a' próbát a' hídnek visszavételére, de minden törekedéseket sikeretlenné tette az Oroszoknak vitézsége, kik lassanként 24 ágyút vittek elő (a' hídön keresztül) a' víz jobb partjára, hol a' hartz a' legnagyobb nekikeseredéssel folyt, és mind két részről számos Artilleriával segítettett; míg nem végre az ellenség a' szomszéd erdőségbe hátranyomattatnék, és akképpen a' tsatapiatz az Oroszoké lenne. Az ellenség nagy sietéssel folytatta hátrálását, Roza'n felé. A' Feldmarsal, minekutánna katonáinak pihenést engedett, utánna küldötte az elősereget Gen. Witt alatt üldözésére. A' lengyelek ebben a' véres tsalában 3000-nél többet vesztettek holtakban és sebegekben, kik a' tsatapiatzon maradtak, azonkívül vesztettek 1500 foglyokat, (kik közt 1 General és 4 Stabtsztek) és 5 ágyúkat, Gen. Kicksi és Gen. Keminski és Oberstl. Gajevski elestek, sok más fő tisztekkal. A' könnyű seregek most is folyvást hordják a' foglyokat, kik részszerént Pyskinél, részszerént Ostrolenkánál az erdőkben elszéledtek. — Orosz részről a' vesztéség 3000 emberre tétetik, kik közt sok (12) Generálok és főtisztek, de a' kik közzül még most tsak Gen. Manderstern említettik meg név szerént. — 28 ikban Gen. I Palien kiküldtetett egy Lomzában fekvő és a' Skrzynecki táborától egészen elvágattatott lengyel sereg ellen, mellynek mozgásairól még eddig bizonyos tudósításokat nem vettünk.

A' Varsói Slátus Ujság Máj. 30-dikán ezeket írja. A' mint értjük, a' mi vesztéségünk Ostrolenkánál koránt sem volt olly tetemes, mint a' mennyire azt eleinte tették, úgy hogy az, holtakat sebbe esteket öszveszámálva sem megy 3000 r.c. Az Oroszok közül sokan veszték a' Narev vizébe. Mert tsak egy híd lévén, a' mellyen a' seregek a' Lengyelek rájok tüzelése alatt által kellett volna jönni; Gen. Diebits Fővezér azt parantsolta, hogy a' lovasság úsztasson által, a' gyalogság pedig a' tsekélyebb vizet kikeresvén gázoljon keresztül a' vízen. Mind ez a' mieink tüzelése alatt ment véghez, úgy hogy a' Narev terítve vala holt testekkel. Egész Ostrolenka tűzben állott. Az elveszett lakosoknak nagyobb része Izraelitákból áll, minthogy az Oroszok parantsolatjára ezeknek kellett a' megrongált hídön dolgozni; az alatt hogy arra hullott a' golyóbisok zápora, a' honnan sokan vagy ott halva maradtak vagy a' Narevbe fuladtak. Ezenkívül a' sors úgy hozta magával, hogy minekutánna Ostrolenka már az Oroszok birtokában volt, még az Orosz pattantyússág a' jobb szárnyáról félóráig lövöldözte a' várost 's hánytá abba a' granátokat, 's így ok önnön seregek által is pusztítottak. — Kivéven a' Grochovi ütközetet, még egyben sem vesztett az ellenség olly sok embert mint itt ezen nevezetes napon. Az Ostrolenkai töltésen és a' Narev partján halmonként feküdtek a' holtak. Más napra virradóra, midőn a' miseregeink a' megtartott tsatahelyet elhagyták, Feldm. Gr. Diebits, vesztésége tartóztatván, nem jöve utánnunk, 's tsak egy könnyű lovas osztlály mutogatta magát a' Nareven innen dél tájon. —

Egy más Varsói Ujság Máj. 30-dikán ezt írja. „Az Ostrolenkai ütközet-

ről naponként újabb újabb környüállásos leírásokat veszünk, 's mind azok meggyőznek bennünket a' felől, hogy seregeink rendkívülvaló bátorsággal harztoltak, annyival inkább, mivel azt is minden megvallja, hogy az Orosz katoná maga elszánásával kiállja a' harztot. Hertzeg Schachoffs koi Granatérosai legelől menvén által az Ostrolenkai hídon a' Narev jobb partjára, 's a' kik itt felette sokat veszettek, körömszakadásig harztoltak. Ezeken és I's II Pahlen osztályain kívül egy Gárda osztály is verkedett itt velünk, úgy hogy minden nagyítás nélkül ráment itt Diebits Feldm. hadi ereje 60 ezer emberre és 100 többnyire várívó ágyúra. A' mieink eliez képest kevés számmal voltak. Merre fordúlt Diebits Feldm. főbb erejével, még eddig nem tudatik, annyigaz, hogy a' Nareven ment által annak jobb partjára, a' hol a' mieink eddig tsak szagoldozó Kozákokat láttak. Vengierski Oberstert és a' Generalissimusnak két Adjutánsát megsebesítve hozták Varsóba. A' Generalissimusnak két gölyóbis ment keresztül a' ruháján, de magát egyik sem sebesítette meg. A' mi az ütközet kimenetelet és következéseit illeti, meghatalmazta, a' Generalissimus, midön tegnapelőtt maga Prágában volt Gróf Ostrowski Senator Vajdát, jelentené meg az egyesült Kamarák előtt nyilván, hogy bár melly fájdalmas legyen is neki annyi vitézeknek elvesztése, kiknek számát, a' mint ő szokta lelkiesmérete szerint 4000 re teszi elestekben, sebesek-

ben és a' tábortól elmaradozóttakban, de azt is állíthatja, hogy az ellenség vesztésege éhez mérvesókkal több, úgy hogy ennél fogva ezt az ütközetet részünkről győzedelemnek lehet tartani. A' felől is bizonyossá tette a' Generalissimus a' Kamarákat, hogy ámbár Diebits Feldm. hadi népe a' mieink számát sokszorosan meghaladta, ötet (a' lengyeleket) mindazáltal helyéből ki nem verte volna, ha szükségesnek tartotta volna ott megmaradni. Vitézkedésünk bizonyágára azt is felhossa; hogy ezen ütközetben, noha a' sereg; az ő parantsolatjára visszavonta magát, mégis a' tábor tsak egy ágyút vagy tsak egy foglyot is nem vesztett. Ezt a' szerentsés következt a' Fővezér annak tulajdonítja, hogy a' Tisztek a' hátrálás közben, magokat mindenre elszánván a' szoros rendet fenntartották. Mind ezt a' Kamarák legnagyobb figyelemmel hallgatták. Végre azt említé Ostrowski Senator, hogy a' Generalissimus különösen azon aggódig, valyon vagyon e' még mindég a' Nemzetnek ő benne bizodalma? mellyre a' Kamarák sokszorozott Eljen a' Generalissimus kiáltásokkal feleltek."

M a g y a r O r s z á g.

Poson, Jun. 7-dikén. Tegnapelőtt estve érkezett ide Dwernicki Lengyel Generál, Adjutánsától és egy Ts. K. Kapitánytól a' Tsászár Huszár Reg.ből kérsértetve, Nagy Szombatból, 's a' zöldföldf. Vendégfogadóba szállott, egy néhány napit itt mulatásra.

A' mai postával küldjük Veszprém Vármegye Mappáját a' Kolosvári, M. Vásárhelyi, és N. Enyedi tsomókban a' szokott mód szerint posta petsét alatt.

Szerkesztető és Riadó Marton J. ó's ef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)